

[Christmas Møller.]

Hvis man dør spørger, om der ud fra de Synspunkter kunde være noget at sige til den Maade, hvorpaa § 31 har været affattet med Hensyn til Bestemmelsen om 15 pCt. Lønreduktion, svarer jeg ubetinget nej. Lige saa givet som det efter min Opfattelse er, at Bestemmelserne om saadanne Arbejders Iværksættelse ikke maa misbruges — og Statistikken over, hvor mange Penge der er anvendt, tyder unægtelig paa, at de ikke er blevet misbrugt —, lige saa givet, som det er, at de ikke maa misbruges, saaledes at disse Arbejder maser sig ind i det almindelige Arbejde, der er i Landet, og derved ændrer Lønvilkaarene, saaledes som Arbejdere og Arbejdsgivere kan ordne Lønvilkaarene for sig, lige saa givet er det, at det virkelig, saaledes som Forholdene ligger, er et meget stort Problem, om det ikke vilde være naturligt og rimeligt at fastholde den Vej, som Nødhjælpsarbejderne angiver.

Og i hvert Fald er det givet, at man ikke som Argument til at afvise dette med kan sige: Ja, men hvad Forskel er der, naar det kommer til Stykket, mellem Nødhjælpsarbejder med 15 pCt. Lønreduktion og Arbejde med nedsat Arbejdstid, 5 Gange 8 Dage, 4 Gange 8 Dage, eller hvor meget det er? Ja, i det Øjeblik man tænker sig, at man skulde forsøge at vandre f. Eks. de Veje, som Kontorchef P. E. Müller har tænkt sig at vandre, vilde det ikke kunne gøres uden med den fulde Arbejdstid, saa vilde det aldeles ikke kunne gøres med den nedsatte Arbejdstid. Ogsaa dette er efter mit Skøn; med det Arbejde, der er lagt i det Værk, et Spørgsmaal, som man maa overveje.

Altsaa paa Forhaand maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg synes ikke, der er leveret Argumenter af saglig Karakter for — der er det maaske af praktisk Karakter —, at den Institution, man indførte i 1921 ved Nødhjælpsarbejdsbestemmelsen i § 31, bør forlades, og vi for vort Vedkommende kan da i Dag her ved første Behandling kun give Tilsagn om at føje vor saglige Behandling af denne Sag ind i Behandlingen af hele det store og omfattende Arbejdsløsheds-, Arbejdsbetalings- og Arbejdstidsproblem, som diskuteres for Tiden.

Rager: Den Opstilling, som findes som Bilag 4 til dette Lovforslag, viser tydeligt nok, at de Nødhjælpsarbejder, der i sin Tid blev fastsat Regler for i Loven af 1921,

Regler, som er fulgt med gennem de forskellige senere Udgaver af Arbejdsløshedsloven, ganske decideret ikke har haft Succes. De har, saa vidt jeg har kunnet forstaa — jeg har jo kun kunnet følge med rent historisk for den meste Del af Tiden —, fra første Færd haft Modstand fra den ene Side, nemlig fra Arbejdersiden. Den Maade, som hele Systemet er konstrueret paa, har ikke tiltalt, og det har mærket Systemet og medført som Konsekvens, at Systemet praktisk talt ikke er blevet anvendt.

Ved sidste Behandling af Arbejdsløshedsloven blev Spørgsmaalet naturligvis forhandlet; men som et vanskeligt Stridsproblem blev Bestemmelserne staaende nogenlunde i den gamle Form. Resultatet er heller ikke udeblevet. Vi er ikke kommet længere med Nødhjælpsarbejder, end vi var tidligere. Man kan naturligvis tænke sig, at man fortsætter paa samme Maade, og saa vil der jo ikke ske nogen som helst Ændring i status quo; men det forekommer mig naturligt, at Socialministeriets Arbejdsudvalg har taget Initiativet og peget paa, at en Ændring i disse Regler muligt kunde føre til, at Paragraffen om Nødhjælpsarbejder blev mere anvendt, hvilket kun kunde være til almindelig Fordel i den nuværende Arbejdssituation.

Dette søges opnaaet gennem forskellige Bestemmelser. Arbejdsløshedsfondens Tilskud, oprindelig 20 pCt., senere forhøjet til 30 pCt., forhøjes nu til 40 pCt. Men det væsentlige er, at de 15 pCt. Lønreduktion, det, som har været det afgørende Spørgsmaal, saa vidt jeg har kunnet forstaa, for Nødhjælpsarbejderne, falder bort. Dermed skulde der være Mulighed for, at Bestemmelserne om Nødhjælpsarbejder i højere Grad kunde finde Anvendelse.

Det forekommer mig, at det er naturligt med Hensyn til et saadant Forslag at drøfte Detaillerne nærmere i et Udvalg. Nu har jeg forstaaet paa de Udtalelser, der faldt fra Ordføreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det ærede Medlem skelnede mellem praktiske Grunde og saglige Grunde. Det kan man naturligvis ogsaa nok gøre, men jeg synes, det var en lidt vanskelig Opstilling, der fandt Sted dør. Det forekommer mig, at hvis man, selv om man under de nuværende Forhold maaske kunde have nogle teoretiske Betæneligheder ved en eller anden Bestemmelse, alligevel maa indrømme, at Forholdene taler for, at hvis man skyder disse Betæneligheder til Side, vil et Maal, som alle tilstræber, i hvert Fald